वामदेवो गौतमः। दिधका, १ द्यावापृथिवी। त्रिष्टुप्

उतो हि वां दात्रा सन्ति पूर्वो या पूरुभ्यस्त्रसद्स्युर्नितो्शे।

क्षेत्रासां दंदथुरुर्वरासां घनं दस्युभ्यो अभिभूतिमुग्रम्॥ ४.०३८.०१

या- यानि । पूरुभ्यः- मनुष्येभ्यः । त्रसद्स्युः- स्तेनत्रासको वीरः । नितोशे- दद्गे । तानि । वाम्-हे मित्रावरुणौ युवयोः । इदं दानं मित्रावरुणयोः । दद्धुर्मित्रावरुणा नो अश्वमिति श्रुतेः । पूर्वा-प्राचीनानि । दात्रा- दानानि । सन्ति- भवन्ति । हि- खलु । क्षेत्रासाम्- भूमिकासम्भक्तारम् । उर्वरासाम्- भूमिसम्भक्तारम् । दस्युभ्यः- स्तेनेभ्यः । उग्रम्- उद्गूर्णम् । अभिभूतिम्- अभिभावुकम् । घनम्- हननसाधनमश्वं दद्धुः ॥१॥

उत वाजिनं पुरुनिष्यध्वानं दिधकाम् ददथुर्विश्वकृष्टिम्।

ऋजिप्यं रयेनं प्रिषितप्सुमार्शुं चुर्कृत्यमुर्यो नृपितं न शूरम्॥ ४.०३८.०२

पुरुनिष्णिध्वानम्- बहूनां शत्रूणां निषेद्वारम्। दिधकाम्- धारयन्तम्। विश्वकृष्टिम्- विश्वनरिहतम्। ऋजिप्यम्- ऋजुगमनम्। श्येनम्- पतन्तम्। प्रुषितप्सुम्- दीप्तरूपम्। आशुम्- वेगिनम्। अर्थः- अरेः। चर्कृत्यम्- कर्तनशीलम्। नृपतिं न शूरम्- समर्थं राजानिमव स्थितम्। वाजिनम्- अश्वम्। अश्वः प्राणप्रतीकः श्रुतौ। दद्युः॥२॥

यं सीमनु प्रवर्तेव द्रवन्तं विश्वः पुरुर्मदिति हर्षमाणः।

पङ्मिर्गृध्यन्तं मेध्युं न शूरं रथतुरं वार्तमिव ध्रजन्तम्॥ ४.०३८.०३

प्रवतेव- निम्नोत्सृष्टोदकमिव। द्रवन्तम्- सरन्तम्। यमनु। सीम्- सर्वतः। विश्वः- सर्वः। पूरुः-जनः। हर्षमाणः- प्रोत्साहितः। मदित- तुष्यिति। तम्। पिड्भः- पिद्भः। गृध्यन्तम्-अभिकाङ्क्षन्तम्। मेधयुम्- युद्धकामम्। शूरं न- वीरिमव। रथतुरम्- रथं त्वरयन्तम्। वातम्-वायुम्। इव। ध्रजन्तम्- शीघ्रगमनम्। दद्युः॥३॥ यः स्मोरुन्धानो गध्यो समत्सु सर्नुतर्श्वरित गोषु गच्छेन्। आविऋजीको विद्यो निचिक्येत्तिरो अरतिं पर्यापे आयोः॥ ४.०३८.०४

यः। गध्या- गध्यानि। मिश्रणानीति यास्कः। आरुन्धानः- निरुद्ध्य। समत्सु- युद्धेषु। सनुतः-सम्भक्ता सन्। गोषु- चिद्रिश्मिषु। गच्छन्। चरति। अविर्ऋजीकः- आविर्भूतसाधनः। विद्था-ज्ञातव्यानि। निचिक्यत्- अपश्यत्। परि- सर्वतः। आपः- व्याप्तस्य। आयोः- मनुष्यस्य यजमानस्य। अरतिम्- निरुत्साहम्। तिरः- तिरस्करोति॥४॥

उत स्मैनं वस्त्रमिथं न तायुमनुं क्रोशन्ति क्षितयो भरेषु। नीचार्यमानं जसुरि न रयेनं श्रवश्चाच्छां पशुमर्च यूथम्॥ ४.०३८.०५

नीचायमानम् नीचैर्गच्छन्तम्। जसुरिम्- क्षुधितम्। श्येनम्। न- इव। पशुमत् यूथम्सूक्ष्मदिर्शिगणम्। पश्यतीति पशुरिति यास्कः। श्रवः- अतीन्द्रियश्रवणम्। अच्छ- अभिलक्ष्य
गच्छन्तम्। दृष्ट्वा। वस्त्रमिथम्- वस्त्रमाथिनम्। तायुम्- स्तेनम्। न- दृष्ट्वेव। भरेषुवृत्रैर्जीनतयुद्धेषु। क्षितयः- वैरिणः। अनु क्रोशन्ति॥५॥

उत स्मासु प्रथमः संरिष्यन्नि वेवेति श्रेणिभी रथानाम्। स्रजं कृण्वानो जन्यो न शुभ्वा रेणुं रेरिहत्किरणं दद्शान्॥ ४.०३८.०६

उत- अपि च। आसु- शत्रुसेनासु। रथानां श्रेणिभिः। प्रथमः- मुख्यः सन्। सरिष्यन्-सर्तुमिच्छन्। वेवेति- गच्छिति। स्रजं कृण्वानः- मण्डयन्। जन्यः- जनिहतः। न- सम्प्रिति। शुभ्वा- शोभमानः। किरणम्- खलीनम्। ददश्वान्- दशन्। रेणुम्- रजः। रेरिहत्- लेलिहित ॥६॥

उत स्य वाजी सहिरिर्ऋतावा शुश्रूषमाणस्तन्वा समर्ये। तुरं यतीषु तुरयन्नृजिप्योऽधि भ्रुवोः किरते रेणुमृञ्जन्॥ ४.०३८.०७ उत- अपि च। स्यः- सः। वाजी- अश्वः। सहुरिः- सहनशीलः। ऋतावा- सत्यवान्। समर्थे-समरे। तन्वा- स्वकीयरूपेण। शुश्रूषमाणः- सेवमानः। तुरं यतीषु- त्विरतेषु शत्रुषु। तुरन्- वेगं कुर्वाणः। रेणुम्- रजः। ऋञ्जन्- प्रसाधयन्। भ्रुवोः अधि। किरते- क्षिपित ॥७॥

उत स्मास्य तन्यतोरिव द्योऋघायतो अभियुजौ भयन्ते।

यदा सहस्रमिभ षीमयोधीदुर्वर्तुः स्मा भवति भीम ऋञ्जन्॥ ४.०३८.०८

उत- अपि च । अस्य- एतस्य । तन्यतोः- गर्जतः । द्योः- नभसः । इव । ऋघायतः- हिंसकात् । अभियुजः- अभियोक्तारः शत्रवः । भयन्ते- भयं गच्छिन्त । यदा । सहस्रम्- प्रभूतम् । सीम्- सर्वतः । अभि- आभिमुख्येन । अयोधीत्- अयुध्यत् । तदा । ऋञ्जन्- प्रसाधयन् । दुर्वतुः- दुर्वारः । भीमः- भयङ्करः । भवति ॥८ ॥

उत स्मास्य पनयन्ति जनां जूतिं कृष्टिप्रो अभिभूतिमाशोः।

उतैनेमाहुः सिमुथे वियन्तुः परा दिधका असरत्सहस्रैः॥ ४.०३८.०९

उत- अपि च। कृष्टिप्रः- जनपूरकस्य। आशोः- अश्वस्य। अभिभृतिम्- अभिभावुकम्। जूतिम्-वेगम्। जनाः- प्रजाः। पनयन्ति- स्तुवन्ति। उत- अपि च। समिथे- युद्धे। परा- दूरम्। वियन्तः-विविधं गच्छन्तः शत्रवः। अभवन्। दिधिकाः- प्राणतुरगः। सहस्रैः। असरत्॥९॥

आ दिधिकाः शर्वसा पर्श्व कृष्टीः सूर्ये इव ज्योतिषापस्ततान।

सहस्रसाः श्रेतसा वाज्यवी पृणक्तु मध्वा सिममा वचौसि॥ ४.०३८.१०

दिधकाः- प्राणाश्वः। ज्योतिषा- स्वप्नकाशेन। पञ्च कृष्टीः- ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रिनिषादान्। सूर्य इव- सिवतेव। अपः- मूलशक्तिधाराः। शवसा- स्वबलेन। ततान- विस्तृतवान्। सहस्राः शतसाः- प्रभूतसम्भक्ता। वाज्यर्वा- प्राणाश्वः। इमा वचांसि- इमान् मन्त्रान्। मध्वा- माधुर्येण। पृणक्तु- संयोजयतु॥१०॥